

● ÚVODNÍK

CO JE PŘED NÁMI?

Vždyť Boží království není pokrm a nápoj, nýbrž spravedlnost, pokoj a radost v Duchu svatém. Ř 14,17

Především tedy prosím, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy a děkování za všechny lidi, ...abychom mohli vést tichý a pokojný život ve vši zbožnosti a důstojnosti. 1. Tim 2,1–2

Opět končí prázdniny a doba dovolených a začíná všední rok. Někteří mají třeba ještě alespoň část dovolené před sebou a mnozí už do školy roky nechodíme, přesto je září vždy začátkem něčeho nového. Pro někoho poslední rok školy, pro někoho třeba první, pro někoho první rok zaměstnání, pro někoho poslední před odchodem do důchodu. Každý si ale vědomě či podvědomě klade otázku, jaký ten rok bude. A dnes, když slyšíme a čteme tolik zneklidňujících zpráv o utečencích, možné ekonomické krizi, špatném výhledu na ufinancování důchodů a zdravotní péče, neradostné statistiky ohledně demografického vývoje, předpoklady o dalších teroristických útocích a k tomu všemu nevídáme v naší zemi a ani ve většině západního světa nějaký výrazný růst církve, můžeme lehce propadnout obavám a skepsi. A obavy se už projevují i ve statistikách. Z důvodů obav hodně Čechů zůstalo na dovolenou doma a necestovalo do zahraničí.

Co máme dělat v dané situaci my jako Boží lid? Jak být světlem a solí, které není pod kbelíkem a neztrácí slanosť? Boží doporučení je jednoduché.

V Božím království nejde předně o vnější věci. Určitě je dobré se najíst a napít (píšu úvodník právě po dobrém sobotním obědě ☺), ale pokud se soustředíme jen na to a věci jako je oblečení, bydlení, auto, zábava, tak něco mineme. Jako občané Božího království chodíme v Duchu svatém a to se projevuje tím, že jsme spravedliví (díky Kristově krvi jsou naše hříchy smazány a díky křtu už nemusíme hřešit pořád dokola a můžeme počítat s tím, že starý člověk to už má za sebou), pokojní bez ohledu na počet migrantů a stav ekonomiky, a radostní, protože jak se neradovat, když máme tak bohatého laskavého Otce, který pro nás připravil dědictví a chystá nám i svatbu, která bude na konci

věků a bude tou největší a nejradostnější svatbou, která kdy byla.

A Bůh nám skrze Pavla dává další rady, jak fungovat. Máme prosit (na tomto místě se jedná o úpěnlivou prosbu určenou jediné Bohu – jde o hodně) a děkovat. Vděčnost je něco úžasného. Každý den mohu najít něco, co mne zarmoutilo a co se nepovedlo. Mně nebo někde kolem mne. A nebo najdu něco, za co být vděčný. Prostě žít mentalitu reptáka a nebo mentalitu vděčnosti. To nás formuje a mění. Dává to náplň a směr našemu životu. Když to děláme pravidelně a dokonce za všechny lidi – a to nemusíme vyjmenovat ty miliardy, co současně žijí – něco se děje. S okolím, ale hlavně s námi.

Zajímavý je ten motiv. Troufnu si říci, že mně připadá trochu sobecký. Cílem je vést pokojný život. Kde je růst Božího království, zvěstování evangelia atd.? Myslím, že to je „vedlejší produkt“. Když žijeme pokojné zbožné životy ve vši důstojnosti – tedy máme spravedlnost, pokoj a radost – tak se to projevuje na nás a zasahuje naše okolí. Nikoli otrávení, uhnání, a nebo naopak líní křesťané. Nebyli jsme pokřtěni citronovou šťávou ani naplnění duchem strachu. Máme skvělou budoucnost, protože náš Otec ví o našich potřebách a má pro nás dobré věci. Dává naději do budoucna.

Takže nevím, jaké budou okolnosti tohoto školního roku. Ale vím, že každý z nás zvolí, jaký život prožije. Život reptání a strachu nebo život vděčnosti a radosti. Nejsem rozený optimista, ale vím, že od Boží lásky mne neoddelí ani smrt. Těším se na další školní rok a přeji všem členům sboru i dalším čtenářům Sborového dopisu spravedlnost, pokoj a radost v Duchu svatém i pro ten nadcházející školní rok. A buďme vděční.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

„Co to již dobrého ke svačině?“ ptám se spokojeně debužirující kamarádky jednoho odpoledne při dovolené našeho regionu. Její odpověď mě příjemně šokovala a zároveň rozradostnila! „Kaviár.“ Symbol blahobytu k sváče! A nejenom to – my, Boží děti z Palmovky jsme si užívaly krásy hor při klidných procházkách a výletech nikým a ničím ohroženy, ubytovány v komfortním penzionku, svobodně, svorně jsme chválily Boha a modlily se spolu. Máme se to ale dobře! A nejenom my křesťané, ale v celém Česku žijeme v dostatku a blahobytu. Bůh každého miluje a každému přeje to nejlepší. A jako jsou lahůdky králů dnes běžně dostupné, tak Bůh nabízí všem, dokonce zadarmo, odpuštění a z toho plynoucí radost a pokoj. A to napořád, navěky!

Nanda

Sborový dopis v elektronické podobě si můžete objednat na paha@kaes.cz.

Církev se probouzí, když vidí
Boží jednání.

Lubomír Ondráček

PŘEČTĚTE SI

Otázky pro Luboše	2
Zprávy z Chorvatska	3
Angličtinou k Bohu	4
Regiony na dovolené	4 – 6
Alkohol	7

Nechte se zapálit pohledy hlavního pastora na probuzení

Co mne povzbuzuje a probouzí v osobním životě?

Asi bych neřekl, že mne něco probouzí. Usiluji o to, abych neusnul ☺.

V tom mně pomáhá osobní vztah s Pánem na modlitbě a nad Božím slovem, poslušnost toho, co říká a také pokání tam, kde jsem neposlechl. Usvědčení z hříchu se mnou obecně vždy zatřeše a vrátí bdělost.

Také jsem povzbuzován svědectvími a příkladem těch, kteří Pána následují. Dobré příklady táhnou a mne vždy povzbudí vidět lidi, jejichž životy jsou Kristem proměněné.

Čím se rozhorluji pro Pána?

Zvláště mne rozhorluje, když vidím vyslyšené modlitby a výsledky toho, kde jsem se rozhodl jednat ve víře tam, kde bych přirozeně jednal jinak. A vůbec jakékoli Boží jednání, kterého jsem účasten. V poslední době mne oslovil konec Markova evangelia, kde se v originále píše, že Pán Ježíš pracoval v synergii s učedníky. To rozhorluje – být v synergii s Pánem Ježíšem.

V čem vidím, že a jak se probouzí církev?

Církev to jsou jednotlivci. Když jsou probuzení jednotlivci, tak je probuzený sbor. A probuzené sbory tvoří probuzenou církev. Řekl bych, že církev probouzí to, když vidí Boží jednání. Jenže v Bibli čteme výzvu: Probud' se, kdo spíš, a zazáři ti Kristus. Dokud spíme, tak prostě nevidíme Boží jednání. Pokud někomu připadá, že Bůh nejedná a má kolem sebe lidi, kterým naopak připadá, že jedná, může být problém v tom, že

Foto Tomáš Božovský

usnul. Biblické synonymum pro spánek je ztuhlé srdce. A co to znamená, nechám na studiu a přemýšlení čtenářů. Píše se o tom v Bibli hodně.

Jak vnímám, že chce k probuzení církev vést Pán Ježíš?

Myslím, že tím, jak ji vede svým příkladem. Chodil po zemi, díval se, byl pohnut potřebami lidí a vyzýval k modlitbám za vyhnání dělníků na žeň. Přestože viděl tolik potřeb a byl tolik plný soucitu, nestal se humanistou. Měl na prvním místě Boží království. Stál proti hříchu svým životem i kázáním. K probuzení církve stačí jeho výzva: Následuj mne. Tedy přesněji nestačí ta výzva, musíme ji vzít vážně a skutečně ho následovat.

Lubomír Ondráček (ptal se Petr Hrdina)

Evangelizační EXPLOZE

Oznamujeme, že po prázdninách opět proběhne kurz Evangelizační exploze (EE). Svědectví o EE jste mohli číst v minulém SD. Kurz proběhne pod patronátem regionu Hostivař na adrese Boloňská 310. Jedná se o čtyři sobotní setkání v termínech **3. 9., 1. 10., 15. 10. a 5. 11. 2016**. Na kurz je nutné se přihlásit na adrese vk@zl.cz, kontaktní osoba je Václav Kordula.

Kurz je placen regionem Hostivař. Studijní materiály v ceně 200 Kč a jídlo (chodí se na obědy, které nejsou povinné) si platí účastníci. V místě je vybavená kuchyňka.

Proroctví

Při modlitbách za to, co chce Bůh říci celému společenství, mi přišlo na základě 2 míst z Písma (Zj 13,2–8 „*Ta šelma, kterou jsem uviděl, byla podobná levhartovi, její nohy jako tlapy medvěda a její tlama jako tlama lvi. A drak jí dal svou sílu, svůj trůn a velikou pravomoc. A jednu z jejích hlav jsem viděl jakoby raněnou k smrti, ale její smrtelná rána byla vyléčena. Celá země nad tou šelmou užasla; poklonili se drakovi, že dal té šelmě svou pravomoc, a poklonili se také šelmě se slovy: „Kdo je podobný té šelmě a kdo s ní může bojovat?“ Byla jí dána ústa mluvící veliké věci a rouhání a byla jí dána moc, aby činila, co chce po čtyřicet dva měsíce. I otevřela svá ústa k rouhání se Bohu a rouhala se jeho jménu a jeho stánku, to jest těm, kteří přebývají v nebi. A bylo jí dáno, aby rozpoutala válku proti svatým a aby je přemohla, a byla jí dána moc nad každým*

Modlitební témata na září

- Setkání sborových služebníků (17. 9.). Osobní růst, vstup do služby pro nové služebníky, jednota a zmocnění Duchem svatým.
- Zahájení, průběh, služebníci a účastníci kurzů, které v září začínají. Jsou to zejména Alfa (Žertvy, Budějovická), kurz o výchově teenagerů, předmanželský kurz a kroužky na Palmovce.
- Na jaře přišlo více prorockých slov o vztahu k alkoholu a v tomto SD si můžeme přečíst delší článek. Předložíme Pánu, zda chodíme v této oblasti ve svobodě a k Jeho slávě. Nejsou všichni povoláni k abstinenci, ale určitě není nikdo povolán ke spoutanosti a závislosti.

Vyhodnocení minulých témat.

Uskutečnily se všechny plánované akce. Svědectví ze Sřečlečského ostrova vycházela průběžně v mimořádném bulletinu.

Poklad s čapkou

V sobotu před nedělí 21. 8. jsme se sešli k modlitbám za Sřečlečský ostrov. Jeden bratr se modlil ať to má dohled na celý svět. Ráno jsem dostala konkrétní slovo (obraz) pro nevěřícího muže, který bude mít na hlavě placatou čapku, takovou spešl, co Češi moc nenosí. Věděla jsem, že pracuje s papíry ve významné společnosti. Zajímalo mě víc, ale nějak mi přišlo, že se o to nemusím starat.

Na Sřečláku jsem dlouho nikoho neviděla. Ale když začala neoficiální část, tak přišel právě s takovou čapkou mladý muž se symem, který si vlezl na prolézačku. Mluvil anglicky, tak mi pomohl Jakub G. s překladem. Řekl mi, že pracuje jako úředník v australské vládě. Předala jsem mu ranní obraz o tom, jak krásné je setkání s Bohem. A že ho Bůh v krátkém čase ještě dva až třikrát zastaví. Ač byl nevěřící, dovolil nám se za něj modlit. Díky Pánu.

Olga Hrdinová

Budeme rádi, když nám napíšete svědectví ze Sřečlečského ostrova i léta. (sd@kaes.cz)

kmenem, lidem, jazykem i národem; budou se jí klanět všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou od založení světa zapsána v knize života toho zabitého Beránka. “ a 2 Te 2,9–12 „Příchod Bezzákonného je podle působení Satana se vši mocí, znamením a lživými zázraky a s veškerým klamem nepravosti pro ty, kteří hynou, protože nepřijali lásku k pravdě, aby byli zachráněni. Proto na ně Bůh posílá mocné působení bludu, aby uvěřili lži a aby všichni, kdo neuvěřili pravdě, ale našli zalíbení v nepravosti, byli tak odsouzeni. “), že se máme vycvičit v lásce k Pravdě, abychom byli imunní vůči svodům tohoto věku.

Miloš Kačírek, region Palmovka

Zprávy z Chorvatska

Milý bratře, milá sestro, srdečně Tě zdravím z jihu a přináším Ti novinky od nás, v naději, že Tě povzbudí a podnítí k modlitbám za nás, za naši rodinu a misijní práci zde v Chorvatsku.

Tak duben byl dobrodružný! Hned na začátku měsíce jsem si všiml, že začínám špatně vidět na levé oko. Během 5 dnů se to tak zhoršilo, že jsem už viděl jen 20 %. Oftalmolog v Pule nás nepotěšil – odchlípení sítnice, což je závažné poškození oka, při kterém hrozí i trvalé oslepnutí, pokud se to hned neoperuje. Takže mě chtěli z Puly poslat rovnou do nemocnice v Rijece, nebo Zagrebu. Byl bych se i nechal odvézt, kdybychom neměli tolik špatných referencí od našich známých o kvalitě očních doktorů ve zdejších státních zdravotnictvích. Nechal jsem se ukecat bratřími tady i v ČR, abych se nechal operovat v ČR. Svolil jsem, přestože v ČR nejsem pojištěn. Náš přítel, který pracuje jako finanční ředitel kliniky LEXUM, mi vyjednal na jejich klinice 50 % slevu, ale i tak operaci vyčísil na 25.000 Kč. Jsem tak vděčný za Kristovo tělo, protože během pár dní nám přišly na účet peníze nejen na operaci, ale i na cestovní náklady. Chci poděkovat všem milým a obětavým sourozencům, kteří tak spontánně zareagovali. Přijel pro mě z Prahy jeden náš milý a ochotný přítel a odvezl mě v neděli 10. 4. do Prahy. Hned v pondělí dopoledne jsem šel na kliniku na vyšetření a už odpoledne jsem byl operován. Pro lékaře obsluhující všechny ty přístroje bylo zajímavé, že jsem během operace měl puls kolem 70. To je puls jako když člověk čte. Pořád mi kontroloval sondu na palci a koukal na monitor a nestačil se divit, jak to, že jsem tak klidný. Prostě na mě padl pokoj Boží, který převyšuje lidský rozum. Operace sama trvala jen 35 min. Celý duben trvala rekonvalescence. Žádná námaha, žádný prach, odpouštět... Ted' už prakticky funguji normálně, i když se pořád ještě vyhýbám tomu, abych zvedal těžké věci a přepínal se. Na oko vidím, díky Pánu na 100 %, ale to, co vidím, je pořád ještě trochu zdeformované. Rovné linky, ať už vodorovné nebo svislé, jsou zvláště a všechno je nakloněno doprava. Tak snad se to časem vyladí.

Spolupráce církví

Osmého června jsme ve spolupráci sborů na Istrii a Baptistické církve z Čakovce představili veřejnosti příběh Josefa Egyptského muzikálem v Istarském národním divadle. Byla to opravdu velká a nákladná kulturně evangelizační akce. Dostalo se jí publicity

i v televizi a novinách. Přestože nešlo o klasičtější evangelizaci a „nikdo se neobrátil“, věřím, že měla duchovní význam, minimálně v tom, že lidé viděli, že „ti protestanti“ věří ve stejnou Bibli jako katolíci, že mezi sebou spolupracují a jsou schopni profesionálního výkonu. Nemluvě o tom, že mohli slyšet Josefov příběh, který i dnes promlouvá k lidským srdcům.

Tým vedoucích mládeže, zleva: Matyáš, Tereza, Sandra, Andrea, Dino, Dani

Od 10. 6. do 10. 7. jsme měli s rodinou dovolenou. Strávili jsme ji doma, užívali si klidu, jeden druhého, zalévali zahradu, starali se o kozy, králíky, kachny a křepelky. Já jsem s každým z našich dětí jel zvlášť na výlet, aby mě každé z dětí mělo jen pro sebe ☺. Moc jsem si to letos užil.

Mládež

Na sborové mládeži se začíná vytvářet nový tým. Mládež doposud vedl Dani, který má 40 let a uzrál čas, aby tuto službu předal mladším. Já se individuálně věnuji Andreovi (21 let), v němž vidím nového vedoucího mládeže, a kterého tak vnímají i ostatní mládežníci. Vidíme to tak, že by se měl vytvořit tým vedoucích mládeže, kde by byl Dino, Tereza a Eugen, který by byl vedoucím tohoto týmu. Takže s ním trávím čas 1x za 14 dní a probíráme všechno možné, od osobních věcí po službu ve sboru. Je úžasné sledovat jak v Pánu roste.

Naše zdraví

Jinak se máme dobře. Já jsem byl v srpnu na pravidelné onkologické prohlídce a díky

Pánu všechno je v pořádku. Další prohlídku mám za 6 měsíců. Čeká mě pak CT břišní dutiny. Matýsek byl přijat na střední zemědělskou školu do Poreče, tak máme radost, že se dostal kam chtěl. Máme trable s jeho zuby. Čtyři roky jsme jezdili na ostrov Krk a pak do Rijecky k ortodontovi a za ty 4 roky mu nebyli schopni instalovat rovnátka. Ta naše poslední ortodontka, na kterou si všichni stěžovali, se vypařila a všichni její pacienti (asi 300) spadli do klína jinému ortodontovi a ten nám na rovinu řekl, že nestíhá a že ještě dlouho nebude mít čas Matyášovi něco udělat. Nezbylo tedy nám nic jiného, než jít k soukromému ortodontovi a ten začal okamžitě jednat. Matýskovi vytrhli 2 čtyřky a zítra mu nainstalují pevná rovnátka. Celá terapie bude stát 14.000 kun, což je pálka, ale co se dá dělat. A pak totéž (kromě trhání zubů) čeká i Terezku, protože ta ortodontka co jsem o ní mluvil, jí to zmrsila, vůbec neřešila předkus a jeden zub se jí začal vybočovat a vracet se. Tak jsme z toho smutní.

Díky!

Jsme vděční za tvé modlitby, za tvou věrnost, lásku a péči o nás. Stáváš se tak našim spolupracovníkem na díle Páně tady v Chorvatsku a máš podíl na tom, co tady Pán dělá. Ať ti jsou tyto zprávy povzbuzením.

Za všechny Dohnalíky, s láskou, Jirka

Modlitební témata:

- 1) Za ochranu od vzniku metastáz a za celkovou obnovu mého organismu, včetně štítné žlázy. Za ochranu od úrazů a úplné douzdravení oka.
- 2) Za uzdravení Kátina oka (od r. 2001 má na levém oku v periferním vidění poruchu) a zmizení cyst v ledvině.
- 3) Za ochranu zdraví našich dětí, za uzdravení Terezky z astmatu a správnou volbu vysoké školy.
- 4) Za Gorana a Katarinu, aby společně rozpoznali Boží vedení ohledně Goranovy další služby. Za zdar v podnikání.
- 5) Za ochranu dosažené jednoty mezi pastory a sbory na Istrii, začasné odhalení plánů a pokusů nepřitele Božího lidu.

Angličtinou k Bohu

Mládež našeho společenství mohla po roce opět pod vedením Štěpána a Katky Vávrových vyrazit do Janova nad Nisou, aby zde společně s americkým týmem z Pensylvánie ukazovala na Ježíše, učila angličtinu a připravila pro různorodou skupinu studentů takový program, díky kterému se sem budou chtít příští rok zase vrátit.

Téma letošního English Campu bylo „Did you get my message?“ (Dostal jsi moji zprávu?). Každý večer se studenty některý z američanů sdílel „zprávu od Boha“ v podobě základních témat křesťanské víry, které byly vykresleny na biblických příbězích. Začali jsme doslova od Adama a končili u Pavlových dopisů. (Zjevení by mohla být na začátek trochu velké sousto ☺.) Samozřejmě nelze v týdnu obsáhnout celou Bibli, ale studenti by měli mít po vyslyšení všech promluv docela dobrou představu, o čem život s Ježíšem je a čemu jako jeho následovníci věříme. Po večerním programu jsme pak vždy nad daným tématem diskutovali v menších skupinkách, ve kterých jsme měli zároveň dopolední výuku angličtiny.

I když jsme neviděli, že by se přímo na English Campu někdo rozhodl vydat svůj život Ježíši, je to prostor, kde se odehrává spousta dobrých rozhovorů, místo, kde

si studenti kladou otázky, čemu sami věří a prostředí, kde můžou poznat Boží lásku a třeba i poprvé vidět, jak se někdo modlí.

Tento rok jsme měli po třetí v řadě jiný americký tým, což s sebou na jednu stranu sice nese určité počáteční nepohodlí, záro-

Foto Basia Rzymanová

veň jsem si díky tomu mohl uvědomit věci, kterých bych si jinak všiml hůře. Tou nejzajímavější, kterou v posledních letech pozoruji, je fakt, že z Američanů, kteří jezdí a odvádí na táboře skvělou a důležitou práci, se stává

spíše esence, která dodává Campu příchut'. Hlavní roli ale hrajeme my Češi, jelikož jsme se už dostali do pozice, kdy víme, co má jak vypadat a jsme více iniciativní ve vztazích se studenty, na kterých nám záleží a kterým chceme ukázat to dobré, co jsme v životě našli.

Jak je možná z předchozích řádků patrné, tábor je určen především pro lidi, kteří Boha ještě nepoznali. Z vlastní zkušenosti zároveň vím, jaký význam pro mě Camp měl, když jsem byl už „věřící kluk z křesťanské rodiny“. Vztah s Bohem, kterého jsme tady na zemi schopni, stejně jako kterýkoli jiný vztah totiž nemá bod, ve kterém někdo odpálí ohňostroje, zamává šachovnicovým praporem a my už nemáme, kam dál postupovat. Jsem proto rád za každého studenta i vedoucího, kterému mohl English Camp pomoci tento vztah upevnit. Zároveň bych ale ještě raději viděl, abychom měli více zkušeností s tím, že lidé budou moci tento vztah objevovat.

Jakub Říha, region Palmovka

Překvapení pro nedělkou

Poslední předprázdninové setkání nedělní školy bylo pro děti překvapením. Neproběhlo totiž na Žertvách jako obvykle, ale na hřišti u Vltavy :-). Nejdrív děti čekal piknik v podobě ovoce a nanuku, aby mohly nabrat sílu na hraní her, které pro ně Honza Křišica připravil. Děti pak překonávaly „řeku“ s kameny a krokodýly, poznávaly rostliny podle listů a hrály si na hasiče. Před návratem zpět na Žertvy se vedoucí za děti modlili a žehnali jim. Myslím, že se setkání skvěle vydařilo a byli jsme vděční i za hezké počasí ☺.

Zuzka Mourková, region Východ

Kvak a Žbluňk na toulkách

„Kvakuuu! Jsi můj nejlepší kamarád!“ volala jedna z mých nejlepších kamarádek, když jsme svištěly na kolech mezi malebnými holandskými domky. Čas s ní byl opravdu skvělý, ale teď se chystám povědět vám o jiném čase s jinými kamarády a v jiném malebném kraji, kam mne dva moudří a rozmlilí chlapci Kvak a Žbluňk provázeli. Četli jsme je jako večerňáček a Lucka a Markétka Beštovy na ně vždy druhý den navazovaly s programem pro děti o přátelství. Dospěli se přátelili na výpravách za krásami lesů a kopců, památek nebo obdivuhodných výrobků místní řezbářky, která vytvořila plastiky osobností z české historie. Přátelení šlo dospělákům skoro tak výtečně, jako Kvakovi a Žbluňkovi. Hráli fotbalček, pekli burty i koláčky a styděli se v plavkách vylézt z vody. Užili si spoustu legrace, poučení, ale i sdíleného smutku, když bylo třeba...

S regionem Palmovka jsme letos dovolenkovali v jedné z roubených chalup v Orlických horách. Chalupa se jmenuje jak jinak než Roubenka a nachází se ve vesničce Sedloňov. Byly to krásné a letos hodně povedené dny společenství a odpočinku a při ranních modlitebních jsme si při modlitbách za situaci ve světě obzvláště uvědomovali, jaký je naše pohoda vzácný dar. Večerní

programy o Izraeli s Lumírem Ptáčkem či o manželství s psychologem Pavlem Rousem jsem poslouchala se zájmem. Co ke mně však zvláště promluvalo, byla jedna zdánlivě malá příhoda.

Seděla jsem v altánu a hrála stolní hru, když se od trampolíny, kde si hrály děti, ozval křik. Vlastně křik je poměrně nevýstižné slovo. Spíše by se hodil ryk raněného dinosaura. Všichni ustali v čemkoli, co zrovna dělali a nevěřicně hleděli, kde se takový zvuk vzal v hrdle toho jindy rozšafného malého chlápka. Naproti němu plačící malé děvčátko, které si předtím v křiku také nijak nezadalo. To, co teď slyšelo, však byl příliš silný kalibr. K trampolíně běžela maminka děvčete a ta druhá – dinosauří maminka – to jsem byla já. Každá z nás popadla svou ratolest a šla ji uklidnit a promluvit jí do duše někam do ústraní. Co se odehrálo mezi těmi dvěma zuřivci se nám podařilo vypátrat jen do určité míry a co se jim odehrávalo v hlavách, do míry ještě menší. Když jsem vedla svého třesoucího se synka do pokoje, věděla jsem, že to, co teď potřebuje, je v první řadě moje náruč a uši. Pak teprve povzbuzení k omluvě za svůj díl. Chtěl být sám a později se odhodlal dojít za tou druhou maminkou. Holčička je o hodně mladší a on se měl ovládnout.

● ZE ŽIVOTA SBORU

Omluva byla vlídně přijata a on byl rád, že to dokázal. Vyhledat malou zápasnici však pro něj bylo příliš těžké, a proto to odložil na druhý den. Už se schylovalo k odjezdu a on tak trochu schliple seděl mezi sbalenými batohy. Čas, kdy bylo možné udělat, co udělat chtěl, se neúprosně krátil. Právě mne zaměstnávalo něco, kvůli čemu jsem byla k místu, kde seděl, zády, když mne překvapil výrazný hlásek:

„Jonási, plomiň, ze sem do tebe boučala.“

„Jasně Vali, to nic, ty promiň, že jsem na tebe tolik křičel.“

„Nojo, to se tak člověk někdy loscílí, zejo.“

„To jo, někdy je to těžký.“

„Kvaku!“ vykřikl Žbluňk. „Omlouvám

se ti za všechny hlouposti, které tropím. Omlouvám se za všechny pitominky, které říkám. Prosim tě, buď zase můj kamarád!“

...Kvak a Žbluňk zůstali na ostrůvku celé odpoledne.

Jedli mokré chlebičky a nezapíjeli je chlazeným čajem. Seděli tam dva dobří kamarádi a užívali si samoty ve dvou.

Katka Hu, region Palmovka

Dovolená U Pašeráka

První srpnový týden jsme vyrazili na tradiční regionální dovolenou. Letos jsme zamířili na nové místo, a sice do horské chaty „U Pašeráka“ v Rejdicích, na pomezí Krkonoše a Jizerských hor. Myslím, že mnozí jsme přijížděli s očekáváním, jaké že to tu bude. A nutno podotknout, že jsme nebyli zklamáni. Chata je obklopena lesy plnými borůvek a hub, z terasy je krásný výhled do okolí včetně Ještědu. Nechybělo ani volejbalové hřiště, bazén, trampolína a dětské hřiště. Abychom měli sílu všechno vyzkoušet, o to se skvěle starala zdejší paní kuchařka ☺.

Po ranních modlitebních nebo po obědě jsme podnikali výlety do okolí. Možností bylo spousta – ať už Muzeum Járy Cimrmana s lesoparkem v nedalekých Příchovicích, kamenná novogotická rozhledna Štěpánka, Bozkovské dolomitové jeskyně nebo Výletní areál Pěnčín s možností exkurze do sklárny, kde se vyrábějí korálky. Za zvláštní zmínku stojí středeční celodenní výlet na Jizerku. Nemálo statečných se nenechalo odradit nepříznivým deštivým a větrným počasím a vyrazilo dle původního plánu na jedno z nejchladnějších míst naší země, aby obdivovali krásy zdejší přírody. Byl také dostatek času na hraní různých her a díky Ladce H. i prostor pro tvoření – výrobky z fima hned tak neomrzí ☺. Petr M. vyprávěl dětem o putování Božího lidu po poušti. Jiřka H. se svými pomocníky připravila na čtvrté odpoledne hru na pašerácké téma. Dozvěděli jsme se, že pašerák Lojza, kterého známe už z Rokytnice (zde jsme trávili společnou dovolenou v letech 2011 a 2012), se narodil právě v Rejdicích. Děti se rozdělily do dvou skupin a mohly si během hry vyzkoušet, jak to v takové pašerácké rodině fungovalo. Bo-

Naše společné výlety v přízni i nepřízni počasí.

Foto Jiřka Homolková

jovaly opravdu statečně a o svou odměnu nepřišly ☺.

Po několika večerů jsme se na podnět Oty Kunzmannna společně zamýšleli nad tématy Přátelství a vělost v církvi. Naučit se zvát své přátele do církve a mluvíli jsme i o důležitosti zmocňování učedníků. Nechyběly ani chvály pod vedením Petra Homolky a Petra Hrdiny, ani prostor pro modlitby. Po programu ještě následovala degustace vína, o kterou se postaral Fanda H. a kterou spojil s odborným výkladem. Homolkovi, kteří chystají svatbu, totiž potřebovali vybrat víno a my jsme jim s tím rádi pomohli ☺.

Myslím, že se dovolená opět vydařila a je zač našemu Pánu děkovat. Kéž můžeme podobných společných týdnů zažít víc a kéž se nám příště podaří přizvat své nevěřící přátele...

Zuzka Mourková, region Východ

Trojité povzbuzení

Na regionální dovolenou jsem se při večeru chval modlil za konkrétní slovo poznání, abychom mohli někomu žehnat a Bůh ho zmocnil. Napadl mě muž s páskem. Bylo trochu nepravděpodobné, že by tam někdo mohl pásek mít. Jeden muž měl takový tenký. „Není malých pásků“, řekl jsem s nadějí. A pozval ho doprostřed. V tom se vedle něj postavil druhý a ukazoval pod mikinou skrytý pořádný kožený pásek na kraťasech. „Bůh tyto bratry chce něčím zmocnit a obdarovat“, řekl jsem a vyzval shromážděné k přijímání prorockých slov. Přišlo jich hned několik. Co si pamatuji, pastor k tomuto muži promluvil, že ačkoliv jeho doménou je technika a zvucení, tak Bůh pro něj má dar uzdravování. Ať se nebojí tímto darem sloužit. Po modlitbách za něj mi přišlo, že tam je někdo s bolavým kolenem. Ozvali se dva muži, co seděli hned vedle sebe. Poslal jsem ho za nimi ještě s jedním mladým klukem, který také má čerstvě dar uzdravování. Za oba se modlili a od jednoho jsem pak dostal zprávu, že koleno je OK.

Jsmo tím povzbuzeni na třikrát. 1) Bůh nás může konkrétně vést, 2) Bůh chce lidi zmocňovat k praktické službě v moci království, a 3) ještě si můžeme hned odnést uzdravení. Duch Svatý je náš Utěšitel a koná veškeré změny v našich životech. Je dobře, že s ním můžeme počítat i na dovolenou.

Petr Hrdina,
region Východ

Moje sborová dovolená

Červenec. Sborová dovolená. Bílý Potok. Místo důvěrně známé. Vypadá to, že někdo tam přijel už naštěstí naposledy a pro někoho to bylo bohužel naposledy. Takovou moc to místo má.

Mohla jsem přijet až v půli týdne. Věděla jsem, kam jedu, a věděla jsem, že tam mají opravdu tvrdé postele, tak jsem v den odjezdu šla spát pro jistotu až "dneska", abych dneska dobře usnula a necítila ráno prýchnu v zádech. To „sovy“ tak dělají.

Přípravy vůbec stály za to. Pár věcí halabala do tašky, skoro stylem „co bude chybět, dokoupím“. Nebo taky ne. A protože muž napsal, že mě z Liberce odveze autem, přibalila jsem krabici společenské hry, o kterou naše mládež docela dost stála. Už můžu skoro odjet, jen domýt nádoby. Dřez, voda, nádoby, utěrka. Aaaaah. Proč nejostřejší nůž musím ve spěchu utírat proti srsti? Kdybych mohla, omdlím. Ještě že mám vybavenou lékárníčku. To jsem si na cestu pořídila pěknou ozdobu.

K autobusu jsem dorazila včas (prosím potlesk) a jako bonus na cestu horkým dnem jsem od stevardky obdržela lahvičku teplé Dobré vody. S úsměvem jsem poděkovala. Jsem slušně vychovaná. V Liberci jsem sympatickému mladému muži tvrdila, že rozhodně teď vystupovat nebudu, až o kousek dál, na té druhé zastávce, opravdové konečné. U vlaku, přeci. Počkala jsem, až většina cestujících vystoupí a pak jsem se prudce zvedla a s omluvou a spěchem jsem se jala vystupovati. Zahlédla jsem totiž svého muže na místě, kde jsem ho nečekala. Tak začala má sborová dovolená.

Do osady jsme přijeli až na večerní koncert jazzu našich hudebníků, na který se všichni těšili a pak rozhodně nebyli zklamáni. I na přídavky došlo. Přesně tak, jak to u umělců má být. A nutno říct, koncert byl naprosto skvělý a úžasný, byť hraný v tábornické klubovně pamatující éru socialismu.

Ráno moudřejší večera aneb více příležitosti se setkat, setkávat a povídat. Nebo jen tak sedět na verandě u dlouhé snídaně, vroucí pravé dobré brazilské kávy a smát se a hrát deskové hry s pro tento týden adoptovanými mládežníky. A pak po pozdní snídani odjet na pozdní oběd do města. Všichni my, co spolu bydlíme. A když do města, tak rovnou pod zámek i na zámek.

Večerní táborák navzdory nepříznivé předpovědi počasí vzplál a navzdory sofistikovaným logaritmům nad naší osadou nepršelo a já tak nějak sama pro sebe vzpomínala, jaké to bylo před lety, kdy jsem jezdila na mládežnické tábory, nevalily mi úzké a tvrdé postele a průvan na záda a zima v nohách.

Pátek byl poslední den úplně na všechno. Na poslední (pokud možno nejlepší) výlet, poslední příležitost k vysněnému sběru borůvek, poslední čas na povídání s těmi,

s kterými se dlouhý čas nevidím, poslední společný večer.

Výlet vymyšlen, borůvky příslibeny, chybí jen nádoba. Chce to styl. Co takhle sbírat

Foto Tomáš Božovský

borůvky do bandasky jakože po babičce? Není problém. Zajedeme do blízkého místního železářství. Jak jsem starší, divím se, že jsem někdy tak před třiceti lety opovrhovala místními krámkami, kde bylo skoro vše, co se doma potřebovalo. Tedy rodiče potřebovali. Já asi ne. Teď potřebuji bandasku a ve snaze o úsporu času opomímám regál se šroubečky, skobičkami, políčkami a vidlemi. Smaltovaný hrníček je malý a drahý a opravdu nehezký. Není ani příjemně obyčejný ani

puntikátý. Odcházím s bílou bandaskou a sezonní železnou zelenou věcí, která vykouzila pobavení na tváři prodáváče a procvičila mozkové závitky našich mládežníků, když nemohli uhodnout, co jsme si vlastně koupili za věc, kterou máme my i oni doma a jednou za rok ji vytahujeme ze skříně. Nebo z kumbálu. Nebo ze sklepa. Nebo z půdy.

Výlet krásnou krajinou, širokými a dalekými rozhledy, jsme zakončili pozdním obědem (nebo brzkou večeří) a slíbeným sběrem borůvek. O tom, že jsem málem spadla na železný prut výztuže rozvaleného bunkru, psát nebudu. Ani o tom, že chlapi se dívali stále na hodinky v domnění, že sběr modrých bobulí pravidelným odpočítáváním tikotu vteřinové ručičky uspiší. Neuspíší. Zdrží. Nicméně úkol splněn a rodina dostane svůj prázdninový borůvkový koláč, přesně tak, jak se na léto patří.

Poslední večer patřil našemu regionu a našim snům o něm. Bylo hezké poznávat rozmanitost našich snů a vidět nás jako ty, kteří touží, aby církev rostla do podoby našeho Pána.

Tuto dovolenou vidím jako dárek od Pána. Mohla jsem přijet na hezké místo a být a smát se a modlit se s báječnými lidmi.

Příští rok bych jela na stejné místo zas, ale protože je to nepokryté ovlivňování, budu raději mlčet a neříkat a nepsat nic.

Marta Božovská, region Sever

Využití sborové budovy

Náš sbor byl dlouhá léta bez vlastní budovy, za kterou jsme se modlili a spořili na ni finance. Sbor určitě může fungovat i bez budovy velmi dobře a mnoho let jsme nebyli nějak zásadně omezeni tím, že jsme fungovali pouze po pronájmech. Dostali jsme ji v ten pravý čas, kdy nám začalo přibývat mládeže a kdy jsme chtěli začít dělat různé kurzy a vlastní prostory nám začaly výrazněji chybět.

V dobách, kdy jsme prostory neměli, jsme využívali možnosti pronájmů v jiných sborech a také někde viděli, že vlastnictví budovy je spíše břemenem než pomocí pro místní sbor. Poučili jsme se z toho, jak se dá budova co nejlépe využívat a také jsme si říkali, že chceme být požehnáním pro jiné sbory, které budovu nemají.

Pokud přijdete do sborové budovy, setkáte se s různou činností a také s různými křesťanskými skupinami, které mají nějakou místnost pronajatou. Výjimečně se hlavně během dopolední setkání i s využitím pro jiné organizace, které ale podléhají výběru podle své náplně. Hostíme třeba občas školení autoškoly.

Přes týden se můžete setkat s různými sborovými kurzy, poradami, setkáními a skupinkami. Ve sborové zkušebně zkouší

naše i „cizí“ chválicí skupiny a budova slouží také jako zájem pro setkání některých pražských i mimo-pražských křesťanských služeb. Mládež má vlastní místnost k celotýdennímu využití, ale v době setkání věkových skupin mládeže zabere v podstatě celou budovu. V budově také probíhá poradenství, a to jak pastorační, tak terapeutické.

Mnoho let byl v pronájmu ve sboru IHOPP, který si od jara pronajal trvale prostory ve Vysočanech a ve sboru má již jen výjimečná setkání. Svá shromáždění mají v budově sbory Křesťanského centra víry, ukrajinský a španělský sbor. Na počátku léta se ve sboru začalo scházet romské shromáždění, ale nepodařilo se zajistit jeho fungování dlouhodobě a tak je tato služba, jak doufám, ještě před námi.

Jsem přesvědčen, že sborová budova je pro nás dar od Pána, a to, že ji můžeme vlastnit a tedy i používat, slouží Božímu království v Praze i v celé zemi. Po prvotních investicích také šetří sborový rozpočet. Nejsme na ní závislí, ale je to něco, co nám bylo svěřeno a já doufám, že budeme i nadále jejími moudrými a štedrými správci.

Lubomír Ondráček

Alkohol

Z medicínského i biblického hlediska je alkohol (dále alk.)

v malých dávkách zdravý, ve vyšších škodlivý, ve vysokých zničující.

Alkohol v malých dávkách je zdrojem radosti, uvolnění, pohody a jiných příjemných pocitů.

Jde vlastně o určitý (Bohem daný) „nad-standard“, který patří ke chvílím odpočinku, oslavám a svátkům (včetně Večeře Páně). Pro zajímavost – ke standardním, tedy „každodenním“ (a také legitimním) způsobům vyplavení libých pocitů (endorfinů) patří jídlo a fyzická námaha, resp. práce. (Pokus pro debrujáry mezi námi – vystoupejte na Sněžku, nahore si sedněte a vytáhněte svačinu – pak pozorujte své pocity. Pokus pro ostatní – přijďte večer po práci domů, unavení a hladoví, dejte si večeři a také pozorujte, jak se budete cítit).

Bůh tímto způsobem nám lidem, věřícím i nevěřícím, ve své milosti takto činí život na padlé zemi snesitelnějším. A jak věda potvrzuje (ne, že by Bůh potřeboval potvrzení od vědy!), „věděl přitom, co dělá“ – neškodí nám tím, ale prospívá. (Pro srovnání: tabák také může navozovat libé pocity, ale je v každém množství pouze a jen škodlivý.)

(Samozřejmě euforie obecně a už vůbec euforie po alkoholu nejsou těmi nejvyššími pocity, které můžeme zažít a o které máme usilovat – vždyť Hospodin dává „do našeho srdce větší radost, než když máme mnoho obilí i vína!“)

Pravidelné pití malého množství (malého množství!) alk. je zdravé – snižuje riziko vzniku kardiovaskulárních chorob (infarktu myokardu, vysokého tlaku, cévní mozkové příhody) a cukrovky druhého typu. U osob pokročilého věku se při pravidelném střídání pití alk. zlepšuje fyzická výkonnost a funkce mozku, klesá celková úmrtnost a prodlužuje se délka života. Naopak alk. zřejmě mírně zvyšuje riziko výskytu některých nádorů.

Prospěšnost alkoholu ale neplatí absolutně: v některých životních etapách je pití alk. nepatřičné. Je to především:

- osobní nebo celospolečenské období zármutku, neštěstí a strastí
- období půstu a hledání Boží tváře
- doba, když naši blízcí bojují, trápí se a postí - vzorem je nám v tom Ježíš. Ten má již „svou misi za sebou“ a je nyní již „doma“, tedy v nebi u Otce. Víno by tedy jistě pít mohl, ale on nechce - čeká totiž „s finální oslavou až na nás!“ - Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce.
- období povolání do zvláštní Boží služby (Jan Křtitel)

Ve vyšších dávkách má alk. řadu závažných nežádoucích účinků – zamlžuje mysl, ničí

tělo i duši a uvrhuje alkoholiky do osamění, hanby a nakonec do smrti a pekla. Všichni známe ze svého okolí desítky tragických případů alkoholem zničených životů mužů, žen i dětí.

Alkoholismus ničí nejenom jednotlivce, ale uvrhuje do zkázy celé národy. Indiáni (stejně jako např. někteří Asiaté nebo Afričané) jsou na alk. mnohem citlivější než běloši. V Americe dokázali obchodníci s pálenkou během krátké doby zlikvidovat celé indiánské oblasti. V Rusku způsobil alkoholismus výrazný úbytek mužů v populaci a zkrácení jejich střední délky života k padesáti roků. V japonském metru jsou běžné varovné nápisy zakazující opilcům zvracení.

Alkohol má všechny znaky drogy včetně účinnosti a návykovosti. Návykovost přitom vyplývá z účinnosti – kdyby alk. „nefungoval“, nebyl by takovým problémem. (Když přijdu po práci večer „vybuzený“ domů, sklenka mi bezesporu pomůže se rychleji uvolnit. Ale právě ta účinnost může způsobit, že jej k uvolnění začnu užívat pravidelně, až se postupně bez něj už neuvolním a posléze neobejdu.)

Bůh si je v Bibli rizikovosti alkoholu jasně vědom, upozorňuje na ni a varuje před ní na mnoha místech:

- opilstost vede ke ztrátě sebeovládání a soudnosti a to i u zbožných Božích služebníků – Bůh nám v Bibli nechal několik odstrašujících příkladů (Noe, Lot)
- opijet se není vůbec moudré, naopak je to bláznovství
- a vede to k chudobě
- v opilosti člověk natropí hrozné věci a kocovina je strašná
- a to vše bez ohledu na to, jak lákavě a přitažlivě může alk. působit
- alk. nám může bránit vidět Boží skutky a poznávat jeho vůli
- alk. nás může vést k pohrdnutí Božím plánem pro náš život a ustrnutí v dočasných požitcích
- opilstost je prostopášnost a zabraňuje práci Duha svatého v nás
- a vůbec – běda alkoholikům – jejich konec je špatný
- a dokonce sama společnost „ochlastů“ je riziková (a to nejen pro bývalé alkoholiky)

Některé skupiny věřících jsou navíc ještě pod přísnějšími Božími nároky:

- kněží „ve službě“ nesmějí pít vůbec (vzpomeňme zoufalý příklad feldkuráta Katze! Opilý lékař ve službě také není tím, koho byste chtěli na pohotovosti potkat.)
- prorokům a králům se alkohol nedoporučuje, protože kalí úsudek

- každý věřící stojící v autoritě se mu má raději vyhýbat
- lidé povolání do zvláštní služby nemají pít (Jan Křtitel)
- diakoni smějí pít jen málo
- stejně tak jsou v riziku starší ženy

Opilstost je vždy velmi riziková z hlediska ztráty sebeovládání a pádu do hříchu, ale opilstost není omluvou – i když jsem opilý, mohu dodržet svá předsevzetí a nezhřešit – vzpomeňme na Urijáše, který ani v těžké opilstosti neporušil své předsevzetí: „Schrána, Izrael i Juda sídlí v stáncích, můj pán Jóab i služebníci mého pána táboří v poli. A já bych měl vstoupit do svého domu, jíst a pít a spát se svou ženou? Jakože jsi živ, jakože živa je tvá duše, něčeho takového se nedopustím!“

Jaká je mírná dávka alk. je v různých zemích nastaveno různě – u nás dr. Nešpor uvádí jako bezpečné množství 16 g alk. pro ženy a 24 g pro muže, což zhruba odpovídá 160, resp. 240 ml běžného dvanáctiprocentního vína.

V Bibli jsou zmiňovány pouze víno a pivo, víno se navíc často pilo zředěné vodou – destiláty, tedy koncentrované alkoholické nápoje se začaly na Západě běžně pít až od dob prohibice v USA. „Metlou národů“ většinou také pivo ani víno nebývá – Němci (tedy zdatní pijáci piva) i Francouzi (víno) jako národy fungují docela dobře. Vodka v Rusku nebo destiláty v některých oblastech Slovenska ale dokáží být celospolečensky zhoubné. Můj názor je, že křesťané by destiláty měli pít s největší obezřetností, pokud vůbec.

Ženy jsou na alkohol výrazně citlivější a pomaleji jej odbourávají než muži. Alkohol se nedoporučuje v těhotenství, může zřejmě poškodit mozek plodu.

Ježíš mohl legitimizovat – jednak tím, že je sám pil (kdyby Ježíš pil pouze nealkoholické víno, tedy mošt, nenazývali by ho farizeové pijanem vína) a dále tím, že při svém prvním zázraku několik hektolitřů vína stvořil z vody (šlo také nade vši smysluplnou pochybnost o alkoholické víno, a ne o mošt, jak se snaží prokázat některé biblické komentáře – vždyť správce hostiny jasně mluví o očekávané opilstosti hostů).

Také Hospodin ve SZ víno legitimizuje – běžně se pilo k jídlu (ředěné), přinášelo se v oběti, používalo se při oslavách, bylo součástí Božího požehnání, Malkisedek kněz Boha Nejvyššího je přinesl jako dar.

Uvědomíme-li si, jak je alkohol rizikový, je otázkou, proč Bůh tak „riskuje“ a svým následovníkům jej přímo nezakáže. Jaké k tomu může mít důvody? Dle mého názoru v tomto Jeho rozhodnutí s bázní rozeznáváme, jak vysokou míru dospělé odpovědnosti, sebekontroly a poslušnosti od nás náš Stvořitel v zacházení s Jeho dary očekává. Podobně očekává rozumnost a sebeovládání při zacházení se všemi ostatními Jeho

● BIBLICKÁ PORADA S DOKTOREM

dobrymi dary – jídlem, penězi, sexem, aj.

To, že ďábel se snaží tento Boží dar diskreditovat, na tom nic nemění. Ďábel pracuje (jako vždy) svými osvědčenými zbraněmi:

- lži („Klidně se napij, pomůže ti to vyřešit tvůj problém“ – ve skutečnosti se alkoholem každý problém jen zhorší)
- horním extrémem, tedy nestřídmostí bez sebeovládání („Nemusíš se ovládat - dej si ještě a ještě a ještě“)
- dolním extrémem – askézí a zákonictvím („Jen úplný abstinents se může ukázat před Bohem“)
- zvráceným překroucením
- a démonickou závislostí

Na závěr: mnohem důležitější než svoboda pít alkohol je naše povinnost nebyť niko-

mu svodem nebo pohoršením! Zvat někoho na skleničku není často vůbec dobrý nápad, zvláště pokud neznáte dobře historii zvaného člověka – List Římanům 14,21 jasně říká, že „Je dobré nejíst maso a nepít víno ani nedělat to, nad čím se tvůj bratr uráží nebo co ho přivádí k pádu či zeslabuje.“ Mám dvě osobní zkušenosti, kdy jsem byl z určité naivity a nepozornosti (ale také arogance vůči Bohu) pro bývalé alkoholiky kamenem úrazu a ještě dnes se té vzpomínky děším (Pozor také na alkoholické víno u večere Páně, pokud máte ve sboru bývalé alkoholiky!)

V některých zemích, kde je alkoholismus závažným problémem, křesťané alkohol nepijí vůbec – ne z principu věci, ale kvůli ostatním. Dle mého názoru je to správné.

Vít Šmajstrla

● NA CO SE DÍVÁME A CO ČTEME

Jerri Nielsenová: V ledovém zajetí

Jerri Nielsenová byla lékařkou s pětadvacetiletou praxí na pohotovosti v jedné komerční nemocnici. Cílem noční pohotovosti v takovémto zařízení je rychle ošetřit a ven. Na to, aby se zajímala blíže o pacienta, nebyl čas. Jak sama vtipně poznamenala, začínala se po letech cítit jako cvičená veverka běžající v kruhu.

Jednoho dne, při pročítání denního tisku, si přečetla inzerát shánějící lékaře pro posádku výzkumné stanice na jižním pólu.

Dlouho neváhala a přihlásila se do kurzu, kterým úspěšně prošla.

Její touha po změně nebyla ale motivována jen potřebou narušit pracovní stereotyp. Přestože se v ordinaci neustále setkávala s oběťmi domácího násilí a byla schopná poznat jeho oběti hned při jejich vstupu do ordinace, až příliš pozdě si uvědomila, že ona sama je tou obětí také.

Když už našla odvahu skončit dvacetileté trvající manželství, tak při soudních tahanicích přišla o tři děti, které ovlivnění despotickým otcem, nechťely u mámy zůstat.

Za těchto okolností přijala možnost práce v Antarktidě nejen z profesních důvodů, ale i jako příležitost k novému začátku života.

Na stanici nastoupila v „letním“ období, které na pólu trvá ale jen krátce. Jerri se s nadšením pustila do plnění nových úkolů a přes letecký most se jí podařilo doplnit vybavení jinak dost primitivní nemocnice. Necelé čtyři měsíce léta uběhly jako voda a na stanici byla zanechána jen malá část z původních dvouset obyvatel. Zbytek měl být po následujících osm měsíců naprosto odstřižen od zásobování, neboť žádné letadlo nebylo schopno za nastávajících mrazů přistát.

Záhy po uzavření leteckého provozu si Jerri nahmatala na prsou ztvrdlou bulku, ze

které pomocí konzultace se specialistou, přes občas fungující internet, diagnostikovala rychle bující rakovinový nádor.

Jako jediná lékařka na stanici se ocitla v dvojím ohni. Kromě zápasu o vlastní život, se ještě starala o zdraví dalších čtyřiceti lidí. Její situace byla tak zoufalá, že se nakonec rozhodla bulku sama odoperovat a zavést chemoterapii. Jako nezbytný pomocný personál si stihla vyškolit nejbližší kamarády, kteří byli ale bez jakéhokoli předchozího lékařského vzdělání.

Velmi dobrá kniha o obětivosti, přátelství a ochotě nést za druhé jejich břemeno. Skvěle vykreslená ponorková nemoc, která na tak malém prostoru musela nastat. Jako bonus jsem vnímal působivě popsaný přerod „normálního“ člověka v domácího despota s neovladatelnou touhou ovládat vlastní rodinu. Plynulost čtivě napsaného příběhu, který má do povrchnosti hodně daleko, podle mého názoru místy ruší více zveřejněných osobních dopisů, než je pro vytvoření atmosféry autenticity nutné. Ale to je možná jen otázka vkusu. Jednotvárné prostředí s všudy přítomným mrazem, často i přes padasát stupňů pod nulou, je čtenáři předkládáno pohledem lidí, kteří si Antarktidu dokázali zamilovat a našli v těchto podmínkách druhý domov.

K sehnání již jen v síti knihoven a antikvariátech. Pod stejným názvem vyšel ještě jeden titul. Je ale od jiného autora a obsahově naprosto odlišný.

Podle knihy byl natočen film Cesta k ledu se Susan Sarandon v hlavní roli. Kvalitou se sice knižní předloze nepřiblížil, ale téměř 60 %, udělených diváky na ČSFD, jej řadí alespoň k spodní hranici slušného průměru.

Pavel Rosecký

Základní povolání BÝT

Opravdu velkým pramenem zisku je totiž zbožnost, která se spokojí s tím, co má. 1Tm 6,6

Šťastní lidé jsou přínosní už jen tím, že jsou součástí církve a tvoří shromáždění těla Kristova. Sytost plynoucí ze zbožného života se nehromadí. Člověk přetéká dostatkem a Otec ho tím zmocňuje, aby navštěvoval vdovy a sirotky v jejich nouzi – viz Jakub 1,27. Zároveň ho zachovává neposkvrněným od světa, protože má mnohem víc, než může nabídnout svět.

Nouze kolem nás je tělesná i duchovní. I lidé, nově narozené Boží děti, mohou trpět jako duchovní sirotci. Ženy mohou trpět nedostatkem jako vdovy, které nemají zastání. Někdo je bez partnera, jiný bez práce, děti bez moudrosti a zázemí rodičů. To pro ně má církev požehnání, které plyne z hojnosti zbožného života.

Můžu k nim opakovaně posílat lidi, kteří sami neprožívají své nasycení Bohem a žijí v nedostatku. To nebude fungovat. Takoví lidé nemají, co by dávali dál. V čem je ale problém? Ze zbožnosti, která je spokojená a umí si brát dary od Boha, plyne zisk. Zisk do života přináší hodnotu, která zůstává. A tuto hodnotu lze potom dál investovat. Bez zisku nelze solidně investovat. To je život na dluh. Křesťan ví, že bez sytosti v Bohu není snadné být požehnáním.

Slyšel jsem o studii, při níž zjistili, že včely mají mezi sebou jen 30 % těch, které usilovně pracují. Když je odstraní, aktivují se nové, ale zase jen 30 %. Ostatní včely jen tak jsou v úlu. Plní své základní povolání být. A k čemu jsou ty ostatní? Znáte odpověď? Jednoduše tvoří tělo, dávají si navzájem teplo, blízkost, dotek, oporu. To je naše základní úloha v církvi.

Přicházíme do církve šťastní, s pocitem dostatku. Můžeme tam jen tak být, zahrát ostatní úsměvem, dotknout se pohledem, projevit blízkost společnou chválou a oporu modlitbou. Tvořit tělo Kristovo svou účastí. Svým životem. To je slavné povolání svatých v církvi. Být tělem, o které pečuje Kristus! Bez špatného svědomí a bez neustálého pocitu selhání. Postupně možná porozumíme, že je to jen první fáze, Bůh nás povede dál. Ale nelze ji přeskočit. Když dospěješ k tomu být šťastnou částí těla Kristova, naplníš první krok Božího plánu s církvi.

Petr Hrdina, region Východ

● OZNÁMENÍ

Kroužky na Palmovce 2016/2017

● tvořivost ● zábava ● poznání

JUST
START TO
SPEAK

JUST START TO SPEAK

– rozumět a mluvit v angličtině

• pro mládež od 12 do 15 let
pondělí 17:00–17:45 I. skupina
(první setkání 19. 9. 2016)
pondělí 18:05–18:50 II. skupina
(první setkání 19. 9. 2016)

• pro děti od 9 do 11 let
úterý 16:00–16:45
(první setkání 20. 9. 2016)

• pro malé děti od 5 do 8 let
úterý 16:00–17:00
(první setkání 20. 9. 2016)

HUDEBNÍ
PÁTRÁNÍ

HUDEBNÍ PÁTRÁNÍ

– zážitková výuka poslechu hudby

pro děti od 8 do 12 let
středa 14:30–15:30
(první setkání 21. 9. 2016)

VÝTVARNÉ
TECHNIKY

VÝTVARNÉ TECHNIKY – kreativita

v práci s různými materiály
pro děti od 5 do 11 let
středa 16:00–17:00 (od 21. 9. 2016)

TAJEMSTVÍ
PALÁČŮ
A KOSTELŮ

TAJEMSTVÍ PALÁČŮ A KOSTELŮ

– co nevíte o památkách

pro děti od 10 do 14 let
čtvrtek 15:00–16:00
(první setkání 22. 9. 2016)

STREET
DANCE

STREET DANCE – tančit s radostí

pro děti od 6 do 12 let
čtvrtek 18:00–19:00
(6. 10. 2016 – 19. 2. 2017)

NOVINKA

VÍČ NEŽ
MAČKAT
SPOUŠŤ

VÍČ NEŽ MAČKAT SPOUŠŤ

– fotografický kurz
pro mládež od 12 do 16 let,
proběhne na jaře 2017

NYNÍ JE NEJVYŠŠÍ ČAS SE PŘIHLÁSIT.

Místo konání: Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka

Pořadatel: Křesťanské společenství mládeže

Kontakt: e-mail: info@krouzkynapalmovce.cz,
přihlašujte se přes webové stránky.

www.krouzkynapalmovce.cz

Pronajmu pokoj v Praze, internet k dispozici, možnost vaření a praní. Do centra 25 minut. Nastěhování možné od srpna.
Cena: 5000 Kč, tel: 778 733 051

Komunitní centrum Zastávka na znamení, z.s. v Nedvěži u Poličky prosí o pomoc s výstavbou i finančním příspěvkem.

V malé obci jsme koupili velkou ruinu – kamenný statek a s lidmi, které mi osud (myslím Pán ☺) poslal do cesty, s lidmi různě zraněnými, narušenými, někdy jen bezdomovci, kteří tu myšlenku vzali aspoň dočasně za svou, stavíme a vyšilujeme tu každý den. Blíží se zima. Není tu voda a kanalizace (i když nějaké základní zprovoznění jedné větve jsme už ze studny dokázali) a všechno si teprve budujeme zcela skautsky a jednoduše. Pokračujeme v tom, co jsme dělali ve Zvánovicích ve větším měřítku. Respektive připravujeme tu jednoduché ubytování pro víc lidí, kteří budou v budoucnosti v nesnázích, ale taky myslíme na spolupracovníky a na misi. Jenomže nás to přesahuje: hodně práce a starostí. Občas přijede někdo na brigádu, ale jen velmi zřídka. Hledáme někoho, kdo by přijel na chvíli na brigádu pomoci. Kdo by měl možnost mít trochu volna. Není od věci zažít si tu naši atmosféru. Žije se tu trochu skautsky, ale každým týdnem se komfort zvyšuje.

Velmi by nám pomohlo, kdyby se naši přátelé, kteří by nám mohli posílat pravidelně třeba maličký obnos, někdo posílá 100 Kč, jiný víc, ale i 50 Kč měsíčně, kdyby se sešlo od mnoha lidí, dalo by to dohromady lepší možnosti přijímat víc lidí a opravovat. Půjčili jsme si na základní opravy. Náš účet je 2000509682/2010. Naše jediná adresa na netu je: <http://www.facebook.com/zastavkanaznameni>.

Leoš Princ
603 207 150
princl.leos@gmail.com

Divadelní společnost Kairos II
vás zve na představení

Eric – Emmanuel Schmitt

HOTEL mezi dvěma světy

Místo mezi bytím a nebytím, kde jsme si všichni rovni. Brilantní příběh o životě, smrti a lásce.

středa 14.září od 19:30

divadlo MANA (Moskevská 34, Praha 10 - Vršovice)

více info a rezervace vstupenek na www.kairos2.cz nebo na www.centrummana.cz

Vstupné 220,- (zlevněné 150,-)

www.kairos2.cz
© Angoulême 2016

● OZNÁMENÍ

V ŠESTÁ
Večerní setkání pro mladé, kde to žije

**11. 9.
18:00**

vstoup zdarma
**PESTRÝ PROGRAM
VŽDY JINAK**

**v téma
DĚDICTVÍ DOSPĚLÝCH**

Ortenovo náměstí 34, škola TGM
mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

Kroužky na Palmovce

ŠPERKY

• náušnice • náramky • náhrdelníky

22/10/2016
od 10–16 hod.

KORÁLKY • KAMÍNKY • FIMO

Příjemnou atmosféru doplní káva či čaj.

**Zveme Vás opět do tvořivé dílny
pro mládež a dospělé!**

PŘIHLAŠUJTE SE prostřednictvím
e-mailu: info@krouzkynapalmovce.cz
(prosím, uveďte jméno a věk či věkovou
kategorii – mládežník či dospělý). Příspěvek
80 Kč + cena materiálu dle druhu výrobků,
které si vytvoříte.

V rámci workshopu možno využít konzulta-
ce základy budování šatníku a denní líčení.

MÍSTO KONÁNÍ: Na Žertvách 23, Praha 8

www.krouzkynapalmovce.cz

od 5. 10. 2016

kurz výchova teenagerů

- praktické a vtipné přednášky
- diskuse u kávy
ve skupinkách
- zaměření na věk 11-18

od autorů
kurzu
Manželské
večery

Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka

5. 10. – 7. 12. 2016

Každé setkání začíná v 19 h (středy) drobným občerstvením (káva, čaj, zá-
kusek) a končí v 20:30 hod. Cena celého kurzu (10 lekcí) je 500 Kč/osobu.
Cena obsahuje příručku účastníka, občerstvení. Vzhledem k omezené ka-
pacitě posílejte přihlášky do 30. 9. 2016 na e-mail: v.zaruba@centrum.cz

- **Sledovat dlouhodobý cíl**
5. 10. Porozumět proměně, 12. 10. Budovat pevné vztahy
- **Naplňovat potřeby teenagerů**
19. 10. Pět jazyků lásky, 26. 10. Efektivní komunikace
- **Nastavovat hranice**
2. 11. Postupná příprava na samostatnost,
9. 11. Posilování zodpovědnosti
- **Podporovat zdravý emocionální rozvoj**
16. 11. Zvládání hněvu, 23. 11. Řešení konfliktů, zvládání stresu
- **Pomáhat dělat dobrá rozhodnutí**
30. 11. Předávat dlouhodobou perspektivu
7. 12. Připravovat teenagery na život

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Největší dobrodružství

úterky 27. 9. – 6. 12.
18:30 hod.

prostory KS Praha
Na Žertvách 23, Praha 8
metro B – Palmovka
www.kspraha.cz

nebo

prostory KS Praha
Budějovická 9, Praha 4
metro C – Budějovická
www.prahajih.cz

Příběh Beara Gryllse
kurzyalfa.cz
prozkoumat smysl života

Alfa

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

4. 9.

15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: hudební skupina Mladí s Kristem pod vedením Davida Bukáčka
Kázání: Lubomír Ondráček – Slepý nepovede slepého

2. 10.

15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: Worship Vision pod vedením Jirky Jelínka
Kázání: Petr Kácha – Jen mléko nestačí
Den modliteb za pokoj Jeruzaléma

VÍKEND 42 HODIN CHVAL

4. 11. od 18:00 do 6. 11. 12:00, Sborová budova Na Žertvách 23

17. 9.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

19. 9.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

MÍSTA UZDRAVENÍ PROBÍHAJÍ PRAVIDELNĚ:

první úterý od 18:00 (6. 9.)

druhý čtvrtek od 17:00 (8. 9.)

čtvrtý čtvrtek od 17:00 (22. 9.)

Ve sborových prostorách Na Žertvách 23, je dobré se předem přihlásit.

www.mistauzdraveni.cz

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá/14
Počet členů: 57/7/30

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 30/6/13

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 99/21/25

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8
Modlitební: 26. 9. v 18:30, tentokrát venku! Sejdeme se před Rosou.
Počet členů: 98/14/32
Ukončení členství: Jana Šindelářová, Lenka Šindelářová
Křest: Robert Jaworski, Štěpánka Frantíková

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 78/14/27

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 19/5/1

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově
Počet členů: 78/7/18
Křty: Šárka Kunzová, Petr Chvátal

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jirka Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 42/4/14

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Bára: „Béd'o už máš připraveno do školy?"

*Příští číslo vyjde
v neděli 2. 10. 2016*